

TÖRTÉNELMI KÖZLEMÉNYEK

ABAUJ-TORNA VÁRMEGYE ÉS KASSA MULTJÁBÓL

ABAUJ-TORNA VÁRMEGYE ÉS KASSA SZABAD KIRÁLYI VÁROS
TÖRVÉNYHATÓSÁGÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL.

SZERKESZTIK:

DR. CZOBOR ALFRÉD

Abauj-Torna vármegye levéltárnoka.

KEMÉNY LAJOS

Kassa sz. kir. város levéltárnoka
a Műemlékek Orsz. Bizottságának
lev. tagja.

MUNKATÁRSÁK:

Csoma József
Hoffmann Arnold
Kerekes György
Fedinandy Gyula
dr. Eöttevényi Nagy Olivér
dr. Puky Endre

Révész Kálmán
Szabó Adorján
dr. Takács Menyhért
dr. Tóth-Szabó Pál
Varju Elemér
dr. Veress Endre

MEGJELENIK ÉVNEGYEDENKÉNT.

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGY ÉVRE HAT KORONA.

TARTALOM:

	Lap
<i>Biloveszky József</i> : Levéltári maradványok Jászón	191
<i>Czobor Alfréd dr.</i> : Barakonyi Ferenc	1
— Abuj- és Tornavármegye az utolsó ne- mesi felkelésben (1809)	65, 129
<i>Dongó Gyárfás Géza</i> : Az abauji Bogdány- fertő és környékének 1323. évi vizrajza	9
<i>Kemény Lajos</i> : Abauj- és Tornavármegye története a honfoglalástól az 1648-ik évig	23, 83, 139, 209
— Az 1535-ik évi kassai gyűlés	185
<i>Kerekes György</i> : Kassa küzdelme a német katonaság beszállásolása ellen 1660— 1665.	36, 99, 163, 225
<i>Puky József</i> : Puky András levele a francia háboruból	134
<i>Szabó Adorján</i> : Abaujvármegye és Kassa városa az I. Rákóczi Ferenc- és Thö- köly-féle fölkelések korában (1670— 1685)	15, 79, 155, 201

Levéltári maradványok Jászón.

Az alább közölt oklevelek Jászó, hajdan szabadalmakkal felruházott bányaváros levéltárából, illetve annak egy csekély töredékéből valók. A levéltár egykori létezéséről ma már csak a városi számadás könyvek és a megmaradt csekély számu oklevél hátlapján olvasható jegyzetek tanuskodnak. Az előbbieik szerint a városnak rendesen fizetett levéltárosa, a számadás-könyvek szerint archivum őrzője volt, aki 28 rénes forintot kapott évenként; az utóbbiakból pedig azt a valószínű következtetést vonhatjuk le, hogy a levéltár rendezve volt, illetve kísérlet történt a felhalmozódott levéltári anyag rendezésére.

E jegyzetek az oklevél rövid tartalmát, kiállításának évét, néha hónapját és napját, azonkívül egy sorszámot mutatnak. Az oklevelek felfedezésekor azt hittük, hogy e jegyzetek valamilyen kezdetleges iktatási eljárás maradványai; a tüzetesebb vizsgálat azonban ezt nem igazolta, sőt ezen feltevésünket megcáfolta. Megállapítottunk ugyanis, hogy ezen jegyzetek nem egykorúak az oklevelekkel, legalább is legnagyobb részük keltezési idejével nem, bár a városi magistrátus által kiállított oklevelek csekély száma miatt, mely lehetetlenné teszi, hogy a városi tisztviselők sorrendjét legalább nagyjából meg lehessen állapítani, a jegyzetek idejét nem sikerült meghatározni. Valószínűnek látszik, hogy az 1775 előtről kelt okleveleket Bauer András a város jegyzője rendezte, sorszámozta s egyesekről másolatok készített. Ezen feltevésünket támogatja, egy általa irt végrendelet, melynek betűi, különösen pedig aláírása, mely „Coram me . . .” szavakkal